

דברי הכפר

חג אורים שמח

כסלו - הכיס והלב

מנהג ישראל להרבות בימי החנוכה במתן מתנות לילדים; ולא סתם מתנות, אלא מעות של כסף ממש, מעות חנוכה ודמי חנוכה.

רמז לכך מצאו בצליל שמו של החודש, המרמז על הכיס והלב שהם קשורים יחדיו. זו לשון המימרה העממית: "כל מי שכיס לו - ייתן מעות מן הלב". המהדרין לא יפחתו במתנתם מ-36 פרוטות, כמניין ל"ו.

את הסיומת ל"ו, שהיא כמניין 36, הקישו חכמים גם למספר הנרות שמדליקים בחנוכה - 36.

גיליון מס' 4092 כ' בכסליו תשע"ח * 8 בדצמבר 2017

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@kfar-hanassi.org.il

באנו חושך לגרש. האם כשנגרש את החושך, והעולם יאיר

כולו זה טוב? נראה אולי את הדברים שאנחנו לא רוצים לראות. האם נוכל לגרש באמת את החושך הפנימי שלנו? חוסר היכולת לראות? לחיות בשלום עם עצמנו עם העולם שסביבנו.

אז זה טוב?

אולי זאת תהיה אפשרות לתקן, או אולי עדיף העיוורון.

אבל, נחזור לחנוכה. נשיר "באנו חושך לגרש" נשיר בחנוכה ונדליק את הנרות שיאירו לנו. או עם לפיד ביד, בכוח נרקע ברגל, ויהיה אור. ונשמח עם הלאטקס והסופגניות - ואולי יהיה נס והפעם יהיה אפשר לאכול עד לא ידע!?

מה זה החג הזה באמת? זה שחיברו לו את נס פח השמן?

ראוי לציין שמועד חג החנוכה תמיד חל בקרבת זמן ללילה הארוך ביותר בשנה. בו הדלקת אש ואור מגרשים את החושך הארוך ביותר בשנה. מועד הלילה הארוך ביותר והיום הארוך ביותר, היו ימים בעלי משמעות תרבותית ותאולוגית לעמים רבים, כשהדגש הוא היכולת לנצח את החושך ע"י המוטיב של האור והאש השמימיים.

חג החנוכה וכנגדו חג המולד הם למעשה אינטרפטציה חדשה לחגים הפאגניים. חג המולד חל ב- 25 לדצמבר בכדי להביא אור לעולם שהולך ומובע ע"י אורות עצי האשוח וכו'. ואצלנו דולקים הנרות בחנוכה ומאירים במשך 8 ימים.

חודש דצמבר נקרא אצל השומרים הקדמונים "חודש נשיאת האש". האדם מצווה לשאת את האש - והאור דווקא בתקופה החשוכה של השנה בכדי לסייע לשחרורו של אל-השמש שנלכד בשאול (לכן החושך מרובה בתקופה זו...)

באנו חושך לגרש

מילים: שרה לוי תנאי
לחן: עמנואל עמירן

באנו חושך לגרש, בידינו אור ואש.
כל אחד הוא אור קטן, וכולנו אור איתן.
ס ורה חושך, הלאה שחור! סורה מפני האור!

שושנה שרק

גשם, רד כבר גשם, כי צריך לשטוף הכל...

(מאיר בנאי)

אז היתה הבטחה לגשם, אך היא לא ממש מומשה. אי אפשר לומר שמילימטר אחד של גשם (נכון ליום רביעי בערב), הוא הגשם החורפי שאנחנו מצפים לו בחודש דצמבר. עד כה ירדו במצטבר 22 מ"מ גשם מתחילת העונה. מה נותר? לקוות שזה מין חורף כזה Late Bloomer ועוד יבואו עלינו ימים גשומים.

ולעניינים ארציים יותר:

הפאב מתעורר לחיים בשבתות אחר הצהריים עם הופעות מוסיקה חיות. הצוות המארגן כולל את רוני וגנר, עידית פורסטר, גיא וגנר ומאור ראובנוב. את סדרת החורף פתח מופע מחווה ל"גרייטפול דד", בביצוע חן רותם (מלהקת "סגול 59") ויובל גליקו. המופעים מיועדים לכל המשפחה.

ביום ראשון ביקר אצלנו העוזר של שגריר ארצות הברית בישראל, אשר הגיע לפגוש את החבורה הנמרצת של "השומר החדש" ולערוך סיור בחווה הגדלה והמתפתחת. זה המקום להזמין את מי שלא היה במקום, להגיע ולראות את החווה החביבה באזור התלוננים. ואם כבר, אני מזמינה שוב את המשפחות אשר מעוניינות להצטרף אלינו להכנת ארוחות שישי לשינישינים אחת לשבועיים.

ומ"השומר החדש" למכינה: בשבת הקרובה חניכי המכינה והצוות יקיימו סבב נוסף של מיונים למחזור י' (!) של המכינה. כמאה מועמדים יתארחו כאן בחמישי ובשישי ומהם ייצאו חלק מחניכי המחזור הבא. בהצלחה לממיינים ולמתמיינים.

בשלישי בערב ישבתי להנאתי בסלון וצפיתי בטלוויזיה. לפתע נפלה עלטה מוחלטת על הבית והרחוב ומיד לאחריה צורות ממושכים למדי של ירי בנשק קל (ככל שאוזני יכולה לזהות. החבלן לא היה בבית לאשר זאת...). נכון שאנחנו מכירים את הריטואל וכמעט מורגלים לשמוע קולות ירי, אך הפעם זה היה שונה ולא מאוד נעים.

אבל, קרו גם דברים נחמדים ביום שלישי: קבוצה של 15 חברים יצאה מהמפגש בליווי שיפי מתתיהו לפעילות תרבותית במרכז קלור בכפר בלום. מעל 200 פנסיונרים מכל האזור הגיעו ליום חווייתי שאורגן על ידי עמותת "ותיקי הגליל". היום הסתיים בהרצאה מרתקת של צלם הטבע אלון מאיר, אשר הציג את עולם הטבע במקצועיות ובחיוניות רבה ותיבל את ההרצאה בהומור רב ובסיפורי הורות, וכמובן בתמונות מופלאות. מזג האויר היטיב עם החבורה אשר חזרה לקיבוץ מלאת חוויות ומרצה.

ביקשתי משיפי לכתוב כמה מילים על הנעשה במפגש ואני מביאה את דבריה כלשונם: "המפגש ממשיך להיות פעיל ושוקק חיים. הוא פתוח כל ימות השבוע, תמיד מציע משהו חם לשתות, משהו מתוק בצד ומישהו לשוחח עימו. הפעילות במפגש כוללת, בין היתר, שיעור התעמלות עם טל חייט, ארוחות, תעסוקות שונות ומגוון חוגים, אשר מרביתם מועברים בהתנדבות מלאה של פנסיונרים משלנו, בהתמדה והשקעה. המפגש נותן פינה חמה לכל מי שמעוניין בו ונמצא בעשייה ובחשיבה מתמדת לתת מענה וגיוון לאוכלוסיית הפנסיונרים בכפר הנשיא". יישר כוח לכל העוסקים במלאכה.

אגב מתתיהו, חנוכה מעבר לפינה ☺ ביום שלישי נדליק נר ראשון של חנוכה. ובינתיים, שיהיה לכולנו סופשבוע מלא אור..

להתראות בקרוב, קרן עזריה

ביום שישי 8/12 בשעה 12:00 ניפגש בבית הקברות
נערוך את האזכרה ה - 19

לאנג'י קוניגיס ז"ל

נשמח לראותכם, חבריו, מכריו, מוקירי זכרו.
וגם אלה שסתם מתחשק להם כוסית וודקה בצהרים
משפחת קוניגיס

אלבום חגיגי ליום הולדת 70

לפני 5 שנים ערכנו, מיכל דדוש ואני, מצגת תמונות תחת השם "הימים שלא ישובו עוד". עבדנו עליה ימים רבים ואף קצרנו לא מעט מחמאות. אך מצגת מן הסתם נועדה להצגה חד פעמית, ואחר כך נגזר עליה להישמר אי שם במחשב, ואין לאנשים פשוטים גישה אליה.

כמי שערכה כבר מספר אלבומי-חיים דיגיטלים לבני 70, (ניתן לראות דוגמאות אצלי), אני רוצה ליצור הפעם, גם אלבום כזה לכבוד יום ההולדת ה 70 לכפר הנשיא. לעומת מצגת, אלבום יושב על המדף בבית, אפשר לחזור אליו שוב ושוב, הוא אינו דורש מיומנות טכנולוגית כלשהי, והוא מזכרת נעימה לימים שהיו ולא ישובו עוד.

מהו אלבום דיגיטלי?

מדובר בספר צילומים צבעוני ומהודר על גבי נייר כרומו מבריק, בגודל 22*30 ס"מ. יהיו בו 400-500 תמונות מודפסות באופן כרונולוגי או על פי נושאים. התמונות ברובן ייבחרו מתוך עשרות אלפי התמונות בארכיון.

את האלבום אני עורכת בתוכנת "לופה" שנמצאת באינטרנט, שולחת לבית הדפוס את העריכה הסופית שלי, ולאחר שבוע מגיע אלי ספר מהודר באמצעות שליח עד הבית.

את הספרים הקודמים שהוצאנו – "הבונים קיבוץ" לכבוד חג החמישים ואת הספר "סיפורי תל רומן", חילקנו לחברים. כמובן שלא נוכל לעשות זאת גם השנה, והמעוניינים יצטרכו לרכוש את הספר. כשמדפיסים אלבום אחד, מחירו גבוה. כשמדפיסים עותקים רבים, המחיר יורד באופן משמעותי. אם יהיו 100 נרשמים נוכל להוציא אלבום כזה במחיר סביר, כ – 100 ₪ לספר. זוהי, לדעתי, מזכרת נפלאה וגם מתנה יפה ומכובדת לבנים וחברים אוהדי הקיבוץ.

כדי להתחיל בעריכה, עלי לערוך הרשמה מוקדמת. ככל שיעלה מספר הרוכשים, כך ירד המחיר. מי שמעוניין באלבום כזה, מוזמן להתקשר אלי בכל דרך שהיא: באימייל, בווטסאפ, בטלפון או בתא הדואר. (רק לא בעל פה על המדרכות, כי לא אזכור).

אז קדימה לעבודה. מחכה לפניוטיכם

נורית אורן

טלפונים: 4850 או בנייד 050-6580874

אימייל: orenurit@gmail.com

70 לכפר הנשיא

אישי בהחלט / שיחה עם דני קפלן

השבוע, יום שני בבוקר, דני דופק בדלת ביתי ונכנס.
 "hi Shosh Is Adaya here? Tell me, How often does Elad come."
 בדרך כלל אני עונה לו לענין. הוא אומר תודה ו- oh well ויוצא שוב לדרכו.
 הפעם הרחבתי.

מה אתה עושה כאן באמצע השבוע? משהו מיוחד.
IM GOING TO SOUTH AFRICA ON WEDNESDAY !

כן, אז דני ואחיו לי וילדיו טסים לדרום אפריקה, לבקר את סבתא טובי (אמא של
 הילרי ז"ל) ליום הולדתה ה-90. איזה כיף. כמה אני שמחה בשבילם. ויפגשו
 שם את כל המשפחה שמתקבצת, כמעט מכל קצווי העולם.
 נסיעה טובה לכם, תיהנו בחיק המשפחה המורחבת. ותחזרו בשלום.
 דני ממש נרגש. זה כבר משהו חדש. חווייה חדשה. "יהיה כיף דני אתה יודע".

מאוחר יותר ראיתי אותו בחוץ וקראתי לו לבוא לשבת איתי, על המרפסת.
 - דני, אני רוצה למסור ממך דרישת שלום ב'דברי הכפר' אתה מסכים? .
 of occurs, and I ask nobody if I may. I decide for my own

- דני ספר לי קצת על כישורית. טוב לך שם? מה אתה עושה? במה אתה
 עובד? איפה אתה גר? חוגים? כמה תושבים יש בכפר? ישנם זוגות נישואים?
 יש לך חברה?

טוב, לא להיבהל. לא יריתי את כל השאלות ביחד.
 ישבנו תחת שמש חורפית מהנה ושוחחנו בשקט.
 כשדני חשב שסיימנו, הוא קם והלך, לא בלי לומר תודה כמובן. וחזר שוב ושוב,
 כדי לספר עוד משהו שלא שאלתי. והראה לי איך לפתוח את היו-טיוב ולקרוא
 ולראות עוד על כישורית, אם זה מעניין אותי.
 אלה היו רגעים נדירים ביופיים.

בקיצור, כישורית. Is a fabulous place you should all come and see it.
 זה כפר אורגני שהעלה אותו סטף ורטהיימר, מנהלת את הכפר אישתו של
 סטף. דני רואה אותה כל יום, היא אישה מקסימה. היא אוכלת שם צהריים
 בחדר האוכל שלהם, בטח שהוא מדבר אתה.
 אנחנו עושים שם את הכל בכפר. מגדלים ירקות, מגדלים עיזים. עושים יין.
 מספר דני. גם מוכרים יין וביצים וירקות.

דני נמצא בכישורית כבר 12 שנה. בהתחלה עבד כשש שנים עם העיזים ועכשיו הוא עובד בחדר האוכל ובמטבח, כבר שש שנים. הוא גר בדירה עם עוד בחור מקסים שעובד באורווה והם ממש חברים טובים. לא רחוק ממנו גרים בנחת שחר ואלעד שהם זוג שאנחנו קצת מכירים, הם זוג נשוי ויש עוד כמה זוגות נשואים בין דיירי הכפר. היא עובדת בתקשורת והוא בגן ירק. שחר מצלמת הכל. כן, יש להם ערוץ פנימי של טלוויזיה.

דיירי הכפר מוקפים מידי שנה בחבר'ה צעירים חדשים; "שנת-שירותניקים". שהם מאוד נחמדים. ושותפים מלאים בחייהם של הדיירים. הם עובדים בגינה, במטבח, בשירותים שונים, ועם בעלי החיים, ועושים איתם פעילויות וחוגים.

בכפר כ- 174 דיירים. כך סיפר לי דני. וכולם נחמדים. הוא מאוד אוהב את החיים שם ותמיד שמח לו. משתתף בחוגים: אמנות, זומבה, קרקס, בישול ואפיה, הישרדות וטבע. והכל שם;

fabulous !!! you must come and see.

שושנה שרקי

/ ברכה אגם

מסיפורי סבתא

פגישה בעולם אחר (מדמיוני הפרוע): ב - 3/11/43 חל יום נישואי לבעלי אריה, ומשום מה בלילה של הין שלפניו, חלמתי חלום, שהנה אני נפגשת עימו בשמיים.

ובכן, כשהגעתי לשמיים, אף אחד לא חיכה לי, ראיתי אותו מרחוק מוקף כמה נשים. כנראה קצת כעסתי והתעוררתי מחלומי, אבל המשכתי בדמיוני לחשוב איך היתה נראית הפגישה לו קרתה בינינו בחלום.

אריה, מחפשים אותך! מישהי שואלת עליך!

- מי?

- אשתך.

- מה פתאום נזכרה לאחר 27 שנים לבוא, וזה מבלי להודיע מראש, מבלי לטלפן.

- באמת הייתי מחכה לך. מדוע לא הודעת על בואך?

- ואתה הודעת לי כאשר הלכת ממני? ואתה יודע שאין לכאן קווי טלפון ואפילו משיח לא מטלפן. טוב, לא נתחיל פתאום לריב.

אתה נראה בדיוק כפי שהיית. לא השתנת כלל.

- נכון, כי כאן חיים חיי נצח ונשארים כמו שהגענו לכאן. גם את נראית לא רע. די בסדר. אבל לא תוכלי לצבוע את השיער.

- בכלל, איפה אתה נמצא?

- כאן, בגן עדן.

- מה פתאום גן עדן?

- כי הגיהנום מלא כל כך וצפוף שם, לכן נתנו לי הנחה והנה אני כאן.

- ואיך אתה מרגיש פה?

- לו ידעת מה הולך פה, מהומת אלוהים, ואיזה סיפורים, בליל שפות.

ופתאום מופיעים אחים חורגים, הורים ביולוגים, ואת שומעת על טרגדיות

ולפעמים גם שמחות. ואז מגיעים אלי קרובי משפחה מדורות קודמים, פעם

אחת הגיע אלי קוף! ואמר בקול רם: אתה יודע שאתה מוצאך ממשפחתי?

שקט, לא בקול רם. דבר בשקט! שלא ישמעו. הוא צחק ואמר: כולם יודעים

זאת, הארכיאולוגים, ההיסטוריונים והחוקרים למיניהם, ולדעתי בני האדם אינם

מוסיפים כבוד גדול לאנושות. הם המציאו את פצצות האטום והמימן, מזהמים

את האוויר ומנהלים מלחמות איומות ביניהם.

את בשר שור הבר והלוויתן. האמת שאני מתגעגע לאוכל שהיית מבשלת,

למרק העוף, הכרוב הממולא והחצילים... וכן לשאר המאכלים בעלי שמות מוזרים (כמו הסמרטוטים).

אתה יודע, שעליתי לקברך ל-20 שנה למותך, מצאתי על המצבה שלך עציץ קקטוס! הגד לי מי זאת הקקטוסית שמצאה לנכון לבקר את קברך גם לאחר 20 שנה! הסתרת זאת ממני?

- שטויות, באמת שטויות. אם מצאתי חן בעינייך, מדוע לא אמצא חן בעיני נשים אחרות?

ראיתי אותה כאן והיא מצאה לה מישהו אחר להעריץ. אני פיזית לא בגדתי בך ושארתי נאמן לך לנצח!

- גם אני פיזית לא בגדתי בך! ונשארתי נאמנה לך לנצח! למרות שהיו לי כמה הצעות מעניינות.

- הגידי, האם מסרת כבר את הדרכון לכניסה לכאן?

- לא, כי היה שם תור ארוך וגדול!

- אז צאי מהר מהתור ותחזרי לבית שלנו על פני האדמה! חבקי את הנכדים והנינים שלנו, ואמרי להם שלו הייתי חי על פני האדמה הייתי אוהב אותם מאוד. ובכן, עוד נתראה אהבת חי! אני נשאר פה.

ברחתי מהר וחזרתי לארץ והנה אני כאן, לא ממהרת לשום מקום. בינתיים, הכל אצלי בסדר.

ברכה

כ"ט בנובמבר והיום שאחריו / תמר וולפין

בימים אלה, אנו מציינים 70 שנה להחלטה על החלוקה באו"ם ביום 29.11.1947. היה זה ציון דרך חשוב מאד בתחיית העם היהודי בארץ ישראל.

הייתי אז בת חמש וחצי, כבר למדתי בכתה א', אבל התאריך הזה חלף עלי בלי שאדע מה אירע בו ועד כמה הוא חשוב, אני מניחה שכילדה קטנה כבר שכבתי לישון בשעה שהתקיים השידור המיוחד מעצרת האומות המאוחדות.

רק ביום המחרת, ידעתי שמהו השתנה.

עד לאותו היום, בכל בוקר, היו מגיעות אלינו לתלפיות נשים ערביות, כפריות, לבושות בשמלות שחורות רקומות באדום וכחול. הן היו נושאות על ראשיהן מגש נצרים עגול גדול, שהיה מונח על מין טבעת עשויה מאיזה צעיף או כאפיה כרוכה בעיגול. על המגש הגדול והכבד הייתה תוצרת חקלאית שהן הביאו למכירה בשכונה. אבל ביום השלושים בנובמבר 1947 בבוקר, לא הגיעה אף אחת מהכפריות. למעשה, הן לא חזרו כבר לעולם, ואת השמלות הרקומות האלה פגשתי שוב, רק בביקורי הראשון בכפר הנשיא כשראיתי בתחנה בראש פינה את הבדואיות הטובאניות.

בדיעבד, אי הגעתן של הפאלאחיות באותו בוקר, בישרה את תחילת מלחמת השחרור. באותו הערב הגיע האוטובוס לשכונה. שמעתי את הנהגים מספרים על התנפלויות על אוטובוסים בכל רחבי הארץ, על הרוגים ופצועים.

המלחמה התחילה.

חמישים שנה מאוחר יותר הייתי כבר מנהלת בית הספר עמק החולה. קבלנו החלטה לחגוג בגדול. אחרי שבועות של הכנות וחזרות, הגיע הערב ההוא. התלמידים הגיעו לבית הספר בהסעות מיוחדות, התפזרו לכתות, ובכל כתה שמעו סיפורים של אנשים שהיו להם זיכרונות מהתאריך ההוא וממלחמת השחרור. בהמשך, הגשנו ארוחת ערב ישראלית (פלאפלי) מבצע לא פשוט לבית ספר של 1200 תלמידים. סיימנו בהתכנסות באולם הספורט, שם התקיימה הופעה מפוארת של התלמידים, ולאחריה הופעה של הזמר ארקדי דוכין ולהקתו. אני מקווה שהתלמידים שהיו באותו מעמד יזכרו אותו ויספרו עליו לנכדיהם בעוד שנים רבות.

פינה קטנה וירוקה

/איציק בן-דור

אהלן . אז ככה:

- לפני 3 שבועות נצפתה ציפור מאוד נדירה שנראתה עד היום 3 פעמים בארץ ונקראת "קיווית אדומת משקפיים". היא נראתה בעמק החולה, סוג של קיווית שבכלל לא נודדת דרך ישראל.

- שר החקלאות הסכים לתת את התקציב להאכלת העגורים, לאחר מאבק של כחודש בו הוא סרב לתת את הכסף, על אף שהוא כלול בתקציב הממשלתי. גם החקלאים קיבלו את המימון להשקיית שדות הכבול בעמק החולה.

- ביום רביעי האחרון נספרו 40,000 עגורים.

- בחפירות באזור הכותל, נמצא עץ תאנה בן 2000 שנים וגם כלים מאותה תקופה.

- באזור דרום רמת הגולן נמצאה ציפור בשם תחמסן אירופי. היא קצת יותר גדולה מיונה ונמצאה מקננת. זו הפעם הראשונה שהציפור נצפתה בארץ, ובדרך כלל הקינון שלה קורה באביב ובקיץ, לא עכשיו, אי לכך אישרו את הפירסום.

- בחפירות בראש העין מצאו מבנה מלפני 1000 שנים וחושבים שאולי זה היה בי"ס (מדהים).

- בחנוכה יתחיל קמפיין נגד בניית טורבינות באזור גמלא, כדי לשמור על מעט הנשרים שנשארו. אז חברה, בואו לחתום על העצומה. פרטים נוספים באתר החברה להגנת הטבע וברשות הטבע.

- לכבוד 70 שנים לחטיבה, חטיבת גולני בונה שביל בעקבות גולני, שיכלול גם מורשת קרב וגם טיול במקומות יפים בארץ.

- בקישון מתחילים לבנות פארק טבע במורדות המערות של הכרמל, יהיו שם מסלולי אופניים, הליכה ועוד.

איציק

זהו להפעם. שיהיה לכולנו סופ"ש ירוק.

על הדרך / הפינה של דודו

הרמן הסה, הזכור לטוב מספריו לבני הנעורים **סידהארתא ונרקיס וגולדמונד** (אם כי לעניות דעתי ספרו הטוב ביותר וגם הקשה ביותר הוא **זאב הערבה**, למרות שאני גם מכיר מעט אנשים שהמשיכו אחרי הדף השני), שייך לקבוצת אנשי רוח וסופרים גרמנים, שנבהלו ממה שאהבת מולדת טבטונית יכולה לחולל לאדם ולרוח האנושית. את המסה הקצרה הזאת כתב בעיקר כדי לאותת ולשדר אותות של אזהרה תרבותית, מהדבר האפל והנורא שעלול להגיע ממקום כל כך חביב ומוכר, כמו הבית שבו נולדת. כל זה אירע אמנם מזמן בגרמניה. אך מסתבר שאף מדינה ותרבות כנראה אינן חסינות ממפלצת הלאומנות השורפת.

נווד אני ולא איכר / הרמן הסה

ליד הבית הזה אני נפרד. יעבור זמן רב עד ששוב אראה בית כזה. אני הולך ומתקרב אל מעבר האלפים. כאן מגיע אל סופו סגנון הבניה הצפונית והגרמנית-ועימו הנוף הגרמני והשפה הגרמנית.

כמה יפה הוא לעבור גבולות כאלה. במובנים רבים הנווד הוא אדם פרימיטיבי, כשם שהנווד הוא פרימיטיבי מן האיכר. ההתגברות על יצר הישיבה במקום והזלזול בגבולות הופכים בני אדם מסוגי לתמרורים המראים אל עבר העתיד. אילו היו רבים כמוני, חדורי זלזול עמוק לגבולות שבין הארצות, לא היו מלחמות ולא הסגרים בעולם. אין לך דבר טעון קנאה ושנאה יותר מגבולות ואין אווילי מהם. הם כמו תותחים, כמו גנרלים: כל זמן שבעולם שולטים התבונה והאנושיות והשלום, אין חשים בהם כלל, הם אפילו מעוררים בת צחוק. אך ברגע שפורצים מלחמה וטרוף הדעת, הם נעשים חשובים ומקודשים, ולנו לנוודים, הופכים ימי מלחמה לעינוי ולבתי כלא. שהשד ייקח אותם! אני משרטט את הבית בתוך פנקסי ועיני נפרדות מן הגג הגרמני, מעליית הגג וממבנה הקורות שבבית הגרמני. עיני נפרדות מהם ומכל תחושת הביתיות החמימה שבהם. עוד פעם אוהב ביתר שאת את הכל, כי אני נפרד.

מחר אוהב גגות אחרים ובקתות אחרות. לא אשאיר כאן את לבי, כדרך שכותבים במכתבי אהבה. לא, לא! את לבי אקח איתי. אהיה זקוק לו גם שם, מעבר להרים האלה, בכל שעה.

כי נווד אני ולא איכר. אני מעריץ גדול של אי- נאמנות, של שנוי, של דמיון. אינני מחשיב את הרצון לרתק את אהבתי במסמרים לאיזה שהוא מקום עלי אדמות. לדעתי, כל מה שאנו אוהבים, רק משל הוא. אני מתחיל לחשוד באהבה הנאחזת במקום אחד והופכת להיות נאמנות ומידה טובה.

טוב לאיכרים! טוב לבעלי הרכוש, טוב למיושבים, לנאמנים, לבעלי המוסר. אני יכול לאהוב אותם, להעריך אותם ואף לקנא בהם. אבל איבדתי את מחצית חיי ברצוני לחקות את מוסריותם. ביקשתי להיות מה שלא הייתי. ביקשתי להיות משורר ועם זה גם קרתן. ביקשתי להיות אמן בעל דמיון פורה ועם זה להיות גם אישיות מוסרית וליהנות מחיים מושרשים במולדת. זמן רב עבר עד שלמדתי לדעת, שאי אפשר להיות שניהם, שאני נווד ולא איכר, מחפש ולא משמר. זמן רב עיניתי את נפשי בפני אלוהים וחוקים, שלא היו אלא אלילים. כל אלה היו חלקי בטעות ובייסורים ובאשמה בכל צרות העולם הזה. אף הוספתי על אשמתי ועל ייסורי העולם בכך שלא העזתי ללכת בדרך הגאולה. הדרך אל הגאולה אינה מובילה ימינה ולא שמאלה אלא אל תוך לבך שלך. רק בו נמצא האלוהים, רק בו השלום.

מן ההרים נושבת רוח לחה. מעבר להם משקיפים איי שמים כחולים על ארצות אחרות. תחת השמים האלה אהיה מאושר לעיתים קרובות, אך גם אחוש, לא פעם, ברוח זו, שאני עולה נגדה, יש ניחוח מופלא של מרחקים אשר נמצאים מעבר, של פרשת מים, של גבול בין שפות, של הרים גבוהים ושל דרום. רוח זו היא מלאת הבטחות. הייה שלום, בית איכרים קטן! הייה שלום נוף מולדתי. אני נפרד ממך כנער הנפרד מאמו. הוא יודע שהגיעה עת להיפרד מאמו, אבל הוא גם יודע שלעולם לא יעזוב אותה לצמיתות, גם אם ירצה בכך.

געגועים אל מולדתי? בעצם, אדם מושלם כמוני, הנווד האמיתי, לא צריך געגועים למולדת. אבל אני יודע אותם, אינני מושלם. וגם אינני שואף להיות כזה. אני רוצה לטעום טעם געגועים, כשם שאני טועם את הנאותי.

דודו פלמה

פצ'מות ב"לב הקיבוץ" / רחלי ומעין

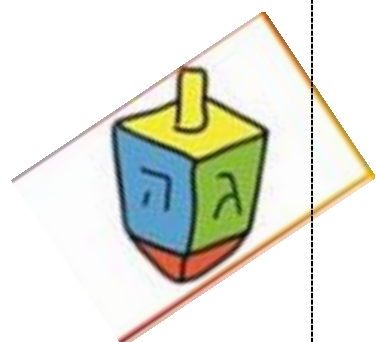
- שימו לב! בלב הקיבוץ ישנן שקיות אשפה מתכלות לקומפוסט 500 שקיות ב-26 ש. כל המעוניין מוזמן לבוא ולקנות. 500 שקיות מספיקות לשנתיים!
- מועדון השייק הירוק יוצא לדרך. כל המעוניינים מוזמנות/ים להצטרף בבוקר כדי לשתות ולהתמלא באנרגיה ירוקה וחיונית.

בשבוע הבא אנחנו נכנסים לאירועי החנוכה חג האורים:

- ביום שלישי 12/12 נדליק נר ראשון בארגון המכינה – יתקיים מרוץ הלפיד סביב המערכת של הקיבוץ. תוצת כתובת אש לתפארת המכבים ומיד לאחר מכן תתקיים מסיבה והרקדה בלב הקיבוץ.
- שימו לב! פרטים מדויקים יימסרו בהמשך**

- שריינו לעצמכם את יום שני 18/12 בשעה 17:00 יתקיים הפנינג יצירה ולביבות בלב הקיבוץ. ערב שאסור להחמיץ.
- ביום רביעי 13/12 בשעה 9:00 בלב הקיבוץ מתקיים חוג התעמלות בהנחיית נעה מעין ללא תשלום. אני, מעין, משתתפת קבועה וממליצה בחום. נעה מחממת ומותחת אותנו ובסוף לפני סיום עושה לנו תרגילי שחרור מהממים. מוזמנים להצטרף.

שיהיה לכולנו חג חנוכה חם ושמח רחלי ומעין

The Unhappy Young Man. /Melvin S.

THE Young Man was handsome, wealthy and had much to live for. He had a lovely and caring wife, two beautiful children and a beautiful home filled with the very best in Art and Literature. Life was indeed a fairy tale for the family.

But one day the young man fell ill. He contracted a disease of the Heart that was incurable. This happened long before the days of Heart Transplant operations.

The young man's wife was beside herself. She went to great lengths to find a doctor that might help. She travelled throughout Europe and the United States searching for someone that could do something -- anything . She left no stone unturned. She saw every recommended doctor, as well as those warned against, including a known charlatan who spent all his time designing plastic body parts. Although normal doctors assured her nothing could be done, the known charlatan was more accommodating. When he heard her story, he became excited and went to work designing a Plastic "By Pass" mechanism whereby all the Heart's work could be taken over by a Heart By Pass Pump, making the Heart itself obsolete. The only problem was that his Anatomy skills had become somewhat neglected, so he had to find an Anatomy specialist -- in other words a Professional Surgeon.

Eventually, the young man's wife managed to organise everyone and everything in place, but alas, the young man died. The doctor on duty worked frantically on every known method of resuscitation and was finally successful. But from that day onward the young man's personality changed unrecognisably. He was no longer his cheerful self. He made no attempt to socialise or be cordial to people, including his family.

One day the Hospital Chaplain visited the young man and said, "You have every thing to be happy about. You're not only wealthy and have a beautiful home filled with the very best in Art and Literature But you have a lovely and caring wife and two beautiful children , all of whom love you dearly. Why can you no longer smile. Why are you so unhappy ? And the young man turned to the hospital Chaplain, and said, "I died and now am alive again. Surely "You" should know why I'm unhappy. You're a Chaplain, a man of religion. Surely "you" should know.

לוח מודעות

**הזדמנות מוסיקלית נדירה: שלא כדאי לפספס.
הרשמו עכשיו. הזדמנות להנאה והתפתחות בתחום
 הקול בהרכבים שונים ולהופיע בחגים, אירועים ועוד.**

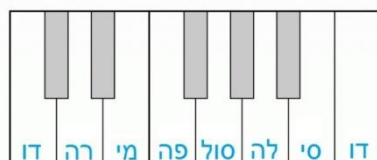
**נפגשים אחת לשבוע
 בימי שני או רביעי**

**הרכב קולי מתגבש בכפר הנשיא,
 לחובבי הזמר מ"בארוק ועד רוק"**

**בשלל סגנונות ומקצבים.
 עיבודים קוליים ב-קולות.**

**ניהול מוזיקלי - אתי פטיש
 עלות 180₪ לחודש**

**למתעניינים; פרטים
 והרשמה אתי פטיש**

3231766-052

מהעורכת / שנה שקי

ונשלם עוד גיליון שכתבתם ויוצא לדרך אליכם,
כולו תקווה שגם אותו תאהבו.

נאחל לכולנו חג אורים שמח

הרבה אור ודרור

וניסים קטנים.

ושנדע לשמור על מה שחשוב לנו באמת.

אם נכניס לחיינו חיוך אחד נוסף ועוד אחד -

כל זה יתאסף לאור גדול ומיוחד בתוך חיינו.

וזהו הסוד של "מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך".

נעשה טוב ונקבל טוב.

חנוכה
שמח

